

YVON JASPERS

Ties *en* Trijntje
in december

met tekeningen van Philip Hopman

Uitgeverij Ploegsma Amsterdam

1 december

Advertentiekalender

Vandaag is een bijzondere dag. Het is 1 december. December is de laatste maand van het jaar en dat er een 1 voor staat, betekent dat het de eerste dag is. 1 december is dus de eerste dag van de laatste maand. ‘En dat is speciaal,’ zegt mama. ‘Vanaf vandaag tellen we af naar de kerst.’ Buiten waait het hard. Ties en Trijntje zitten aan de keukentafel.

Ze maken een mooie tekening. Met veel blaadjes en papiertjes die in de lucht vliegen door al die wind. Trijntje tekent een verdwaalde muts in de wolken. ‘Hoeveel nachtjes duurt de kerst dan nog?’ vraagt Ties. Mama komt met een groot karton achter haar rug de keuken in gelopen. ‘Het duurt 24 nachtjes totdat het kerstavond is,’ zegt ze.

‘Ahh,’ zucht Trijntje, ‘dat is nog heel erg lang!’

Mama glimlacht. ‘Nee hoor, er gebeuren zo veel dingen in december, voor we het in de gaten hebben is het kerst.’ Ze legt het grote karton tussen de tekenspullen op de tafel. Ties en Trijntje kijken ernaar.

‘Wat is dat, mam?’ vraagt Ties.

Mama pakt haar kop thee en gaat zitten. ‘Dit is een adventskalender,’ zegt ze.

Ties en Trijntje zien alleen een groot wit vel. Ties haalt diep adem.

‘Saai,’ zegt hij, en hij pakt zijn

kleurpotlood om verder te tekenen.

‘Nou,’ zegt mama, ‘dat zou ik maar niet zeggen. Toen ik een kindje was, vond ik dit het mooiste wat er bestond.’ Ze draait het grote karton om en Ties en Trijntje zien een prachtig gekleurde plaat.

Er is zo veel op te zien dat Trijntje niet weet waar ze moet beginnen met kijken. Op een pleintje staat een heel grote kerstboom. Daaromheen dansen kinderen in kleurige jasjes. Ze hebben mutsjes op en wanten aan. In de boom branden lichtjes. Er zijn heuvels waar

sneeuw op ligt. En in die sneeuw staan schaapjes bij elkaar. Een herder heeft een stok in zijn hand. Alle huizen zijn bedekt met sneeuw. Binnen branden gezellige kaarsen. Ties houdt zijn neus vlak bij de tekening. ‘Het lijkt wel alsof ik erin kan stappen,’ zegt hij.

‘Ja,’ zegt Trijntje, ‘dat zou ik wel willen. Dan zou ik de schaapjes gaan aaien en ook rond de kerstboom gaan dansen!’

Ties wijst naar een huisje. ‘Ik zou over deze heuvels naar die boerderij rennen. Daar brandt licht. Ik zou op het deurtje kloppen en vragen of ik even binnen mocht komen.’

Mama lacht. ‘Dan zou ik wel met je mee willen,’ zegt ze. ‘Maar kijk, het is niet alleen een mooie plaat, er is nog iets.’ Ze wijst naar een nummertje. Ties en Trijntje zien ineens overal nummertjes in de sneeuw en in de kerstboom.

‘Kijk,’ zegt Trijntje, ‘hier staat 8 en hier 20!’

Ties zoekt ook naar cijfers. ‘Hier de

5, dat is mijn getal!’ roept hij.

‘Ja,’ zegt mama, ‘jij bent vijf jaar. Maar er staan vierentwintig getallen op. Voor elke dag is er een cijfer, tot het Kerstmis is. En die dagen bij elkaar noemen ze de advent.’

‘O,’ zegt Trijntje, ‘daarom is het een advertentiekalender!’

Mama schiet in de lach. ‘Je bedoelt een adventskalender!’ Ze peutert met haar nagel bij nummertje 1. Het lijkt wel een klein deurtje.

Ties maakt het luikje heel voorzichtig open. ‘Kijk, er is iets verstopt!’ roept hij. Onder nummer 1 verschijnt een vogeltje op de tak van de kerstboom.

‘Elke dag mag er een luikje open,’ zegt mama. ‘Steeds verschijnt er een verrassingsplaatje en als het kerstavond is geworden, is de kalender op z’n allermooist.’

Trijntje knikt. ‘Had jij dit ook toen je een kindje was?’ vraagt ze.

‘Ja,’ zegt mama, ‘en elke ochtend als ik wakker werd, dan rende ik er-naartoe omdat ik zo benieuwd was.’

‘Ik wil ze nu allemaal openmaken!’
roept Ties.

‘Nee,’ zegt mama, ‘dan is het niet spannend!’

‘Maar ik kan niet zo lang wachten!’
gilt Ties.

‘Dat zal wel moeten,’ zegt mama.
Ze staat op en pakt het plakband
uit de la. ‘Ik hang ’m lekker hoog,
dan kun je wel kijken, maar niet
stiekem alle luikjes openmaken,’
zegt ze lachend. ‘Help je even?’
Ties klimt op het krukje en plakt
de mooie plaat boven aan de deur.
‘Oké,’ zegt hij, ‘dan maak ik zelf wel
een advertentiekalender. Die wordt
heel mooi!’

‘Dat doe ik ook!’ roept Trijntje.
Ze pakt meteen een nieuw wit vel
papier en begint ijverig met een
potlood aan haar eigen kalender.

2 december

Half Piet

Op tafel staat een kaars. Trijntje houdt een kurk in het vlammetje. Net zolang tot de kurk aan de bovenkant helemaal zwart is geworden. Ze blaast een beetje, zodat de kurk niet meer heet is. ‘Goed stilzitten!’ zegt ze streng tegen Ties.

Trijntje is de oudste, en daarom mocht zij beginnen. Met de kurk wrijft ze over de wangen van haar

broertje. Het zwart van de kurk geeft af. En daardoor wordt Ties zijn gezicht ook helemaal zwart. ‘Het lukt!’ gilt Trijntje. ‘Je lijkt nu al op Zwarte Piet!’

Ties rent naar de gang om in de spiegel te kijken. Over zijn hele gezicht ziet hij vieze zwarte vegen. Het staat wel cool. En dat is belangrijk, want vandaag komt Sinterklaas op de markt. Bijna alle kinderen

van het dorp gaan verkleed als Sint of Piet.

‘Nu ben ik!’ roept Ties.

‘Wel goed blazen,’ waarschuwt Trijntje.

Ties houdt bibberig de kurk in het vlammetje. Het duurt even voordat er goed zwart op zit. Hij wappert met zijn hand en zet de kurk op de wang van Trijntje. Maar hij vergeet te blazen. ‘Au!’ gilt ze. ‘Dat doet zeer, hij is nog heeeet!’ Trijntje huilt zo hard als ze kan.

Papa veert op vanachter zijn computer en tilt Trijntje meteen met haar wang onder de kraan.

‘Auwauwauwau!’ jammert ze.

‘Maar ik heb wel gewapperd!’ zegt Ties.

‘Niet lang genoeg!’ gilt Trijntje terwijl het water langs haar mond stroomt.

Dan komt mama de keuken binnenlopen. Ze heeft in haar hand twee pietenmutsen. ‘Sjonge jonge, wat een herrie!’ zegt ze.

‘Deze knecht heet niet Zwarte Piet maar Rode Piet,’ zegt papa terwijl hij

naar de wang van Trijntje wijst.

‘Dat is niet grappig,’ huilt Trijntje.

‘Nee,’ zegt papa en hij geeft haar een zoen op de zere plek. ‘Maar het valt wel mee, hoor. Het is alleen een beetje rood.’

‘Wil je nog wel Zwarte Pietje zijn?’ vraagt mama terwijl ze Trijntjes tranen droogt.

‘Alleen aan deze kant.’ Trijntje wijst naar de wang die niet pijn doet.

Mama maakt ’m zwart met de kurk en zet Ties en Trijntje hun pietenmuts op. ‘Nou hebben we een heel Pietje en een half Pietje,’ zegt ze. Trijntje kan weer een beetje glimlachen.

‘Kom we gaan, voordat de Sint straks weer vertrokken is,’ zegt papa.

Van verre zien ze al dat de hele markt vol staat met papa’s en mama’s met kinderen op hun schouders of in wagentjes.

‘Mag ik ook op je schouders?’ vraagt Ties aan papa.

‘Om de beurt,’ zegt hij.

Midden op het marktplein is een podium gemaakt met een grote rode stoel voor de Sint.

‘Ik kan het niet zien!’ roept Ties.

‘Er is ook nog niks te zien,’ zegt papa.

Ties trekt aan papa’s hand. ‘Mag ik

dan nu op je schouders?’

Papa zucht. ‘Oké, kom maar.’ En hij tilt Ties op.

Maar nog voordat Ties goed naar de grote rode stoel heeft kunnen kijken, hoort hij een vreselijk lawaai achter zich. Een knetterend kabaal! Een enorme motor komt het marktplein opgestoven. Alle papa’s en mama’s met kinderen gillen van schrik en deinzen achteruit. Pas als Ties en Trijntje een beetje bekomen zijn zien ze dat het Sinterklaas is die zo’n herrie maakt. Hij is op de motor gekomen! Zonder helm, maar wel met zijn mijter op zijn lange witte haren! En achterop zit Piet met het Grote Boek. Ties gilt het uit van verbazing.

Sint stapt van zijn motor, zwiept zijn been soepeltjes over het zadel en zwaait de kinderen vrolijk goedendag.

‘Nou, wat een flitsende Sint!’ zegt mama, terwijl er van alle kanten Pieten aan komen gerend. Hun jutezakken zitten vol met pepernoten.

Sint wandelt ondertussen naar het podium. Maar dan ziet hij Trijntje staan, aan de hand van mama. Hij bukt zich voorover om haar eens goed te bekijken. 'Zeg Piet,' zegt hij, 'moet je eens zien!'

Piet bekijkt Trijntjes gezicht.

'Dat is een speciale uitgave!' roept Sint met een grote frons in zijn voorhoofd. 'Dit is een heel bijzonder exemplaar. Half Piet, half mens. Prachtig, meid!' Sint aait met zijn witte handschoen over Trijntjes zere wang. En nog voordat zij heeft kunnen uitleggen hoe het zo gekomen is, vult Piet haar handen vol met pepernoten. 'Geef dit meisje maar extra veel, dan wordt haar andere wangetje misschien ook nog zwart!' lacht de Sint.

Piet pakt Trijntjes muts en doet die helemaal vol met pepernoten. Trijntje kan het bijna niet meer vasthouden en stamelt: 'Dank u wel, Sinterklaas.' Het is zo slecht nog niet, half kind, half Piet!

